

# ÎNCĂ O DATĂ

Vă mulțumesc. Vreau să vă spun că eu îl iubesc mult pe fratele Joseph, care este de mulți ani prietenul meu. Aș fi vrut să am timp să vă povestesc cum ne-am împrietenit. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Joseph. (fratele Joseph Boze spune: „Amin!“ ).

Aș vrea să cântăm din toată inima cântarea „Crede numai!”

Acum eu cred, acum eu cred !

Totul e posibil, acum eu cred !

Acum eu cred, acum eu cred !

Totul e posibil, acum eu cred !

Să ne plecăm pentru un moment capetele, în timp ce vom rămâne în picioare. Să ne deschidem în același timp, inimile înaintea Sa.

Aș vrea să știu dacă este cineva care ar vrea să fie amintit în rugăciune? Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu și spuneți: „Dumnezeule, eu am o problemă și Te rog s-o rezolvi Tu!” Dumnezeu să primească rugăciunile voastre.

Tatăl nostru ceresc, Tu, care ești marele și Atotputernicul IaHVeH, Tu care ai creat pământul prin Cuvântul Tău și ne-ai îngăduit să călătorim până aici, ca să ne decidem dacă vrem să trăim sau să murim, ai spus odinioară: „*Alegeți astăzi...*” Și

noi trebuie să alegem între moarte și viață. Acesta este motivul pentru care Te rog, Tată, ca dacă este printre noi cineva care nu te cunoaște ca Mântuitor personal, să-l ajuți în seara aceasta să Te aleagă pe Tine, care ești Viața.

Dacă sunt printre noi bolnavi, fă ca ei să Te primească în seara aceasta ca Vindecător personal, pentru ca astfel să se facă sănătoși.

Oh, Tu ești atât de bun cu fiii oamenilor, îndelung răbdător și plin de bunătate. Voia Ta este ca nici unul să nu piară, ci toți să poată veni la pocăință. Tu ai trimis norii și ploaia, care au adus roade și hrană pe pământ, pentru ca copiii Tăi să nu ducă lipsă. Iar noi, suntem atât de delăsători, Doamne, atât de risipitori și de egoiști! O, iartă-ne pentru aceasta, Doamne, căci dorim mila și nu judecata și pedeapsa Ta! Și pentru că dorim mila Ta, fă-ne părtași îndurării Tale.

Tată, fă ca adunarea aceasta să nu mă asculte pe mine, ci pe Tine. Eu îți mulțumesc pentru această părtășie minunată și cred că dacă ai veni în seara aceasta ca să-Ți iei mireasa în răpire, printre cei luați ar fi și un mare număr de credincioși din New York.

Tată, ajută-ne să fim niște lumini în lume, dar nu ascunse sub oboroc, ci sub ungera Duhului Sfânt care luminează candela. Ajută-ne să luminăm cu putere prin ceața întunecată a necredinței, care este răspândită peste tot în jurul nostru, deoarece știm că în curând Domnul nostru va îndepărta această ceață a necredinței și atunci Lumina Sa va începe să strălucească. Noi suntem încredințați că Tu ne vei pregăti, Doamne. Dacă vezi că ne lipsește ceva, dă-ne, prin harul Tău, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău, Amin.

Vreau să vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul pe care mi l-ați oferit în săptămâna aceasta, pentru rugăciunile și cooperarea voastră în lupta pe care o ducem ca să aducem Lumina Evangheliei în acest oraș. Mulțumesc, predicatorului Vick, corului, pastorilor, credincioșilor din locul acesta și musafirilor, tuturor.

Păstorul Vick și toți ceilalți, am făcut aceste eforturi pentru că suntem pescari în acest lac mare. Noi știm că aici sunt pești care-l aparțin lui Dumnezeu, dar nu știm nici cine sunt, nici unde se află, de aceea, aruncăm întâi năvodul, și ei vor fi prinși. Eu am venit aici ca să îmi împletesc năvodul împreună cu alți slujitori din locul acesta, ca să împletesc slujba mea cu a lor și astfel, să încercăm împreună să scoatem un număr cât mai mare de suflete pe care să le ducem în prezența lui Dumnezeu, spunând: „Tată, sunt câțiva pești aici? Există câteva semințe de viață alese mai dinainte de Tine, pentru care a murit Mielul?” Dacă sunt acolo, noi îi vom vedea imediat pentru că atunci când vor fi atinși de Lumina Evangheliei, o vor vedea și o vor primi imediat pentru că sunt aleși mai dinainte pentru aceasta.

Îmi pare rău pentru că nu am avut loc suficient pentru toți. În fiecare seară când am venit la adunări, am putut să văd mulțimi mari de oameni care au fost nevoiți să rămână în stradă pentru că nu au mai avut loc înăuntru. Unii plâneau, alții cântau etc.

Îmi pare rău, dar voi știți că pompierii cer ca intervalele să rămână libere pentru orice eventualitate. Noi suntem creștini și trebuie să ne supunem acestor legi.

Domnul Isus ne-a spus: *„Dați dar cezarului ce este al cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”* (Matei 22.21).

Acesta este motivul pentru care încercăm să ne conformăm, pentru că dacă nu ne supunem cezarului este îndoielnică și supunerea față de Dumnezeu. Dacă legile cezarului nu se contopesc cu ale lui Dumnezeu, noi trebuie să ne supunem mai întâi lui Dumnezeu și apoi cezarului.

Pompierii ne-au cerut aceste lucruri ca să evite incendiile, etc.

Mie mi-e milă de oameni și am cerut permisiunea de a introduce mai mulți în sală, măcar pe cei bolnavi care au venit din diferite părți ale țării (Long Island, Jersey, Manhattan etc), dar nu mi s-a aprobat. Dacă am face-o totuși și ne-ar prinde comandantul pompierilor, ar opri mitingul și atunci am fi nevoiți să părăsim cu toții sala.

Voiam să-mi exprim recunoștința față de compania care ne-a pus la dispoziție această sală. Mulțumim directorului și tuturor celorlalți, pentru că au fost foarte politicoși și atenți cu noi. Dacă nu au primit încă Viața veșnică, sunt încredințat că Domnul le-o va da !

Nu vreau să par fanatic, dar rugămintea mea este ca Domnul să facă în așa fel ca atunci când sala aceasta va fi închiriată pentru alte scopuri (dansuri, distracții lumești etc.), Duhul Sfânt să aducă o asemenea condamnare în sufletele celor prezenți, încât să plece de aici plângând. Mă rog aceasta, pentru că sunt convins că cei care posedă această sală, doresc să vadă mai degrabă suflete mântuite pentru Împărăția lui Dumnezeu decât să aibă alte lucruri lumești care-i strică pe oameni.

Frații mi-au spus: „Ești binevenit oricând aici!” ceea ce mi-a umplut inima de bucurie, deoarece uneori, slujitorii Lui ciudați și neînsemnați nu sunt deloc bine veniți mai ales în mijlocul organizațiilor. Ei nu pot să accepte acest Mesaj, pentru că au în spatele lor sistemul denominațional.

Eu am întâlnit preoți catolici care mi-au luat mâna și m-au privit în ochi. Credeți că n-am înțeles la ce se gândeau? Vedeți voi, ei erau puși în fața unei alegeri. Ar fi vrut să urmeze acest Cuvânt, dar nu au putut. De ce? Pentru că ar fi fost excomunicați !

La fel este cu lucrătorii protestanți. Ei sunt frați buni și ar vrea să facă aceasta, dar nu pot !

Eu nu am nimic împotriva acestor oameni, ci sunt împotriva sistemului denominațional, care-i desparte pe oameni. Vedeți?

Ei își trasează direcțiile de orientare și spun: „Noi credem aceasta, punct!” Ce bine ar fi dacă ar continua cu o virgulă: „Noi credem aceasta, (virgulă) plus tot ce are Dumnezeu să ne spună în Cuvântul Său.” Aceasta ar fi în ordine, dar ei nu procedează așa. Voi știți aceasta. Dacă ar urma Cuvântul, nu ar mai putea să fie o denominație. Atunci ar fi lucrarea lui Dumnezeu, care s-ar mișca tot timpul înainte.

Fiecare mișcare devine o ploaie târzie pentru mișcarea precedentă. Astfel, trezirea lui Luther, a fost o ploaie târzie la catolici. John Wesley a fost o ploaie târzie la luterani; penticostalii au fost o ploaie târzie la denominații. Acum însă, au devenit și ei (penticostalii) o denominație.

Vedeți? Dar să nu uitați un lucru: Copiii lui Dumnezeu nu și-au bătut niciodată țăruii cortului adânc în pământ, ci doar atât cât să îi poată trage afară când Focul S-a mutat mai încolo. Ei s-au mutat o dată cu Stâlpul de foc, nu au rămas pe loc!

Necazul este că după ce Duhul Sfânt face ceva printr-un bărbat, imediat după ce omul respectiv moare, oamenii fac o organizație pe lucrarea lui. Ce urmează? Duhul Sfânt, Stâlpul de foc, iese afară și merge mai departe lăsându-i să rămână acolo. Dumnezeu însă, merge mai departe. Ei sunt atât de prioniți încât nu se mai pot mișca, dar printre ei se află mulți oameni cu inima bună.

Nu știu când am avut un timp mai bun și un loc în care am putut să spun tot ce am avut pe inimă, ca în locul acesta.

Unii spun: „Oamenii din New York sunt reci, neprimitori și nepăsători. Dacă voi luați ce este mai rău din fiecare națiune și amestecați în marea moară de măcinat, veți obține New York-ul.” Vedeți? Totuși, părerea mea este că în New

York veți putea găsi și copiii sfinți ai lui Dumnezeu. Pretutindeni, oriunde merg printre națiuni, eu găsesc copiii ai lui Dumnezeu.

Nu spun aceasta doar de ochii lumii ci pentru că, fiind misionar, am avut ocazia să merg printre națiuni în care oamenii nu știu nici măcar care le este mâna stângă sau mâna dreaptă, cum să pronunțe anumite cuvinte, sau cum să se poarte, ci doar să ucidă și să mănânce. Dar ia lăsați-i pe oamenii aceia să primească Duhul Sfânt și veți vedea că vor face aceleași lucruri pe care le faceți voi, și vor acționa la fel ca voi, măcar că nu cunosc nici un cuvânt referitor la morală. Adevărul este că răul și binele pot fi găsite peste tot, în toate națiunile, pretutindeni.

Eu Îi sunt mulțumitor Tatălui ceresc, deoarece cred că în seara aceasta am privilegiul să vorbesc în fața celei mai bune recolte a Lui.

Cred că vă puteți imagina ce răspundere mare am să vorbesc în fața unei mulțimi care cântărește fiecare cuvânt pe care îl spun și în plus, fiind conștient că trebuie să dau socoteală înaintea lui Dumnezeu de fiecare cuvânt pe care-l spun. Cred că prin mica și umila mea slujbă, voi primiți încredințarea că un om nu poate face lucrurile minunate pe care le vedeți, ci numai Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care nu încerc niciodată să zidesc ceva, bazându-mă pe gândurile sau notițele mele, cu scopul de a-i aduce pe oameni la exaltare. Dorința mea, este să vă aduc ceva ziditor, care v-ar putea ajuta, pentru că nu sunt aici doar ca să batem din palme, să strigăm sau să fugim în sus și-n jos pe coridoare. Oh, eu cred în aceste lucruri, dar este ceva cu mult mai presus decât ele! Părerea mea este că voi trebuie să aveți o bază pentru aceste lucruri, adică, dacă săriți în sus și-n jos, trebuie să trăiți atât de sus, pe cât de sus săriți! Vedeți? Iar dacă nu, să nu săriți! Întotdeauna să săriți atât de sus, cât trăiți ! Acesta este adevărul. Așa ar trebui să faceți pentru că viața voastră vorbește mai tare decât cuvintele voastre. Vedeți , oamenii știu cine sunteți prin felul în care trăiți și după ceea ce faceți.

Aseară v-am ținut foarte mult, dar sper că în seara aceasta, mă voi încadra în timp. Aș vrea să termin în 20 de minute, dar iată că nici măcar nu am început...

Eu sunt întotdeauna un întârziat. Mama mi-a spus că și când m-am născut, am depășit puțin timpul. Apoi, când am mers la școală, am fost întotdeauna mai în urmă. Când m-am căsătorit, soția a trebuit să mă aștepte trei ore, pentru că am fost în vizită la un bolnav și am întârziat. Următorul lucru la care ar trebui să ajung mai târziu, ar fi înmormântarea mea. Nu o spun ca o glumă, ci pentru că acesta este adevărul.

Eu nu am încercat niciodată să-i aduc pe oameni în Cuvânt, ci L-am lăsat întotdeauna pe Duhul Sfânt să lucreze cum vrea El.

Am două fiice și acum câteva minute am discutat cu ele. Cea mai mare se numește Rebekah, iar cea mai mică Sarah. Între ele este o diferență de cinci ani.

Îmi amintesc că acum vreo zece ani, am fost plecat în misiune în străinătate. Adevărul este că-mi iubesc mult fetele, ele sunt fetele tatii chiar dacă Rebekah este deja fată mare. Eu am lipsit întotdeauna mult de acasă, uneori nu le vedeam cu lunile.

Când m-am întors din străinătate, avionul a avut întârziere, așa că fetițele s-au dus la culcare pentru că „omul de nisip” a intrat în ochii lor, mai bine zis, a aruncat nisip în ochii lor, iar când am sosit mă aștepta numai soția.

Era ora 3.00 dimineața, dar nu am putut să adorm nicicum din cauza oboselii. După o oră, m-am ridicat din pat și m-am dus în camera de zi, unde m-am așezat pe scaun.

Curând s-a făcut ziuă și am auzit gălăgie în camera fetelor. Prima care s-a trezit, a fost Rebekah. S-a gândit imediat: „A venit tatăl!” și a alergat în cameră. Gălăgia făcută de ea a trezit-o și pe Sarah.

Eu cred că copiii mei sunt la fel ca ai voștri. Astfel, când cea mai mare a uzat ceva sau i-a rămas mic, lucrul respectiv rămâne la următoarea. Așa se face că Sarah purta pijamaua rămasă de Becky. În timpul acela, pijamalele aveau modelul ca la salopetă și pentru că îi erau foarte lungi, Sarah nu putea să fugă tare pentru că se împiedeca în ele.

Rebekah a ajuns prima la mine, a sărit pe genunchii mei, și-a înlănțuit brațele în jurul gâtului meu și m-a îmbrățișeze. (desigur, eu am plâns puțin) Când a ajuns, micuța Sarah s-a gândit că a rămas pe dinafară. Așa se face că stătea lângă ușă și mă privea cu ochișorii ei negrii, în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji.

Observând-o, Rebekah s-a întors spre ea și a spus: „Sarah, sora mea!” (ea a procedat ca unele biserici din ziua de azi). „Aș vrea să știi că eu am fost prima aici!” Ea mă ținea înlănțuit cu ambele brațe și a continuat: „După cum vezi, tăticul îmi aparține numai mie! Pentru tine nu a mai rămas nimic!”

Ea spunea exact ca multe dintre biserici. Becky, fiind mai înăltuță, atingea podeaua cu picioarele, așa că avea o stabilitate bună. (la fel ca unele biserici).

Văzând-o pe micuța Sarah atât de supărată, i-am făcut semn cu ochiul și am scos la vedere celălalt genunchi. Atât a așteptat ! Ea a sărit imediat pe piciorul meu, dar pentru că era mai micuță și nu ajungea cu picioarele la podea, se clătina într-o parte și-n alta, gata, gata să cadă. Atunci am cuprins-o cu ambele brațe, iar ea și-a lăsat căpșorul pe pieptul meu. Ea s-a simțit foarte bine când a văzut că o îmbrățișez, așa că s-a întors spre Rebekah și a spus: „Rebekah, sora mea, vreau să-ți spun și eu ceva! Cred că este adevărat că tu ai ajuns prima aici și că l-ai luat pe tăticul, dar știu că tăticul m-a luat pe mine cu totul!”

(adunarea aplaudă)

Eu nu sunt teolog, pentru că nu am urmat nici o școală teologică, dar cred că



El mă are cu totul și mă poate folosi cum vrea.

Voi știți că eu nu am cerut niciodată să se adune colectă pentru mine. Nu vin pentru așa ceva la voi ! Nu am primit niciodată așa ceva și nici nu voi primi. În cei 33 de ani de slujbă, nu am primit nici măcar o colectă. Au fost unii lucrători care au adunat colecte pentru mine, dar le-am refuzat, și nădejdea mea este că nu voi avea niciodată nevoie de așa ceva !

Dacă totuși ați adunat ceva, totul va fi pus în contul misiunilor străine. Eu voi merge acolo unde este nevoie de vestea bună a Evangheliei, chiar dacă oamenii nu au posibilități să-mi plătească drumul sau să trimită după mine. (adunarea aplaudă). Vă mulțumesc. Noi facem aceasta pentru ca cei care nu au privilegiul pe care-l avem noi, să se bucure totuși de Cuvântul Evangheliei. Nici un cent din acești bani nu va fi cheltuit pentru interesele personale ale cuiva sau pentru băutură, țigări etc.

În ce vă privește, sunt încredințat că veți beneficia de răsplata care se ascunde după cuvintele Domnului Isus: *„Adevărat vă spun, că oridecâte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40). Fie ca Domnul să vă binecuvânteze !

Aș vrea să vă întreb ceva: Câți au fost în rândul de rugăciune de aseară și simt că Duhul Sfânt a început să lucreze deja în necazul lor, după ce și-au pus predicatorii mâinile peste ei ? Aș vrea să ridicăți mâinile. Oh, aceasta este minunat ! Da, este foarte bine. El face aceasta întotdeauna. El lucrează în locul vostru.

Noi am avut deja foarte multe dovezi despre puterea Lui mare, care ne arată că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, prin vindecările și minunile pe care le-a făcut deja în mijlocul nostru. Prin toate acestea, El ne-a dovedit că este prezent printre noi sub formă de Duh Sfânt.

Duminică dimineața și seara voi fi în adunarea mea din Jeffersonville, Indiana, urmând ca săptămâna viitoare să particip la o convenție care se ține în Shreveport, Louisiana. De acolo voi pleca la Yuma, Arizona, apoi la Phoenix, pentru Oamenii de Afaceri Creștini, și în fine, de Crăciun voi fi din nou în Indiana.

După sărbătorile de iarnă, voi fi din nou în Phoenix (începând din 19), unde vom avea la dispoziție Auditoriul Ramada, o sală frumoasă, cu aer condiționat. Aceasta se va întâmpla înainte de începerea Convenției Internaționale a Oamenilor de Afaceri Creștini. Vom primi sala gratuit pentru patru seri. În două seri voi vorbi eu, o seară va vorbi domnul Roberts și o seară fratele Brown. Cred că ale mele, vor fi seara de deschidere și seara de încheiere a acestor adunări.

Rugați-vă pentru mine, deoarece am nevoie de rugăciunile voastre. Dacă cineva are nevoie de rugăciunile voastre, acela sunt eu. Voi știți că eu sunt tot timpul ținta Satanei, deoarece trebuie să țin sus credința, scutul dat de Duhul Sfânt și să mășăluiesc înainte spre Slava Lui ! Domnul să vă binecuvânteze întotdeauna.

Dacă nu ne vom mai întâlni aici, nădăjduiesc că ne vom vedea în dimineața aceea la Poarta cetății. Până voi ajunge acolo, voi spune tot ceea ce spun acum; voi crede aceeași Evanghelie glorioasă pe care o cred acum și voi mărturisi că Isus Hristos nu este mort. El este viu în mijlocul poporului Său, iar Evanghelia Lui este aceeași, de aceea, noi trebuie să facem aceleași lucruri pe care le-a făcut El, până va reveni.

Eu sunt conștient de faptul că Dumnezeu mă va judeca pentru fiecare cuvânt pe care vi l-am spus. Da, va trebui să răspund înaintea Lui pentru fiecare cuvânt pe care-l spun.

Domnul să vă binecuvânteze.

Înainte de a deschide Biblia ca să citim textul pentru tema noastră, aș vrea

să ne mai rugăm o dată.

Doamne Isuse, ia Cuvântul Tău și hrănește sufletele noastre flămânde, căci așteptăm aceasta cu nerăbdare. Noi suntem într-o mare așteptare, asemenea bătrânului Simeon, căruia îi promisese Duhul Sfânt că nu va muri până când ochii lui nu-L vor vedea pe Hristos Domnul.

Și iată că a venit și ziua aceea măreață, când Isus a fost adus în Templu de către mama Sa, împreună cu celelalte femei care își aduceau copiii pentru a fi tăiați împrejur și ca să aducă darul pentru curățire. Poate că în dimineața aceea, Simeon se afla undeva într-o cameră retrasă, dar Duhul Sfânt care l-a făcut făgăduința știa că Mesia era adus în Templu de mama Sa, un Om micuț înfășurat în scutece.

Toți o țineau la distanță pe Maria, deoarece avea un renume rău – toți spuneau: „Copilul acesta s-a născut în afara căsătoriei!” Nimeni nu voia să aibă de-a face cu ea, dar Maria știa ce poartă în brațele ei. O, Tată, fă ca în inimile noastre să fie în seara aceasta aceeași nădejde pe care o avea ea. Nu contează ce spune lumea, noi știm ce a intrat în viața noastră.

Simeon era un bătrân înțelept, onorat de cei din jur și bine îmbrăcat, dar el credea ceea ce-i spusese Cuvântul Domnului. Apoi Duhul Sfânt a venit peste el și l-a condus prin clădire în jos, de-a lungul rândului de mame care așteptau cu copilașii lor. Acolo puteau să fie câteva sute de copilași pregătiți pentru a li se face tăierea împrejur.

Și iată că Duhul Sfânt, l-a condus pe Simeon exact la femeia aceea respinsă de toți, la Maria. În timp ce lacrimile îi șiroiau pe obraji, el și-a întins mâinile și l-a luat în brațe pe Mesia, spunând: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău.

*Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta..." (Luca 2.29-30).*

Clătinându-se pe picioare, în Templu a intrat o femeie bătrână, la care venea Cuvântul Domnului și care a profețit asemenea lui Simeon. Ea era oarbă, dar vedea în Duhul, de aceea știa că copilul acela era Mesia.

Doamne Dumnezeule, fă ca ochii noștri să fie deschiși ca să putem vedea că El este încă Mesia. Ajută-ne să-L îmbrățișăm și noi în seara aceasta, pentru că am mărturisit că suntem străini și călători în lumea aceasta. Țara noastră nu este de pe pământ, de aceea suntem un popor aparte și acționăm diferit de ceilalți oameni – noi suntem născuți de sus.

Și pentru că purtăm în inimile noastre această nădejde, ajută-ne să vedem făgăduința pe care a dat-o Hristos Bisericii Sale, ca să deosebească timpul de dinaintea venirii Sale, atunci când a comparat acel timp cu zilele lui Noe: „...mâncau, beau, se însurau și se măritau (și toate celelalte lucruri imorale care se petreceau)..." (Luca 17.27).

În continuare, El a spus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot...*” înainte să cadă din cer focul care a nimicit Sodoma, și când Dumnezeu a venit jos și S-a descoperit în trup descoperind gândurile ascunse din inima Sarei, „...se va întâmpla sodomia”, în zilele când Se va arăta Fiul omului. Fie ca noi să avem în seara aceasta privilegiul de a vedea marele Duh Sfânt în lucrare, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. (o soră vorbește într-o altă limbă, iar un frate dă tălmăcirea). Amin.

Oh, mă gândesc să fim conștienți de Duhul care se află printre noi, de Lumina Sa. Da, să ne rupem din podeaua timpului și de lucrurile în mijlocul cărora trăim și să fim conștienți de faptul că Duhul lui Dumnezeu e printre noi.

Să deschidem acum Bibliile la **Judecători 16.23**. Cred că tema la care m-am gândit pentru după-amiaza aceasta, va fi constructivă pentru adunare. Eu

aștept întotdeauna călăuzirea Duhului Sfânt și Lumina Lui. Dacă mi-aș însemna anumite locuri din Biblie, m-aș întreba imediat ce ar spune El referitor la acest lucru.

Aș vrea ca în timp ce vom citi acest text, să fiți cât se poate de atenți căci, dacă va fi cu voia Domnului aș vrea să fac o paralelă.

Să începem deci de la versetul 23:

***„Și domnitorii filistenilor s-au strâns să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și ca să se veselească. Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru.”***

***Și când l-a văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicând: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustia țara, și ne înmulțea morții.”***

***În bucuria inimii lor, au zis: „Chemați pe Samson! Ca să ne desfăteze!” Au scos pe Samson din temniță, și el a jucat înaintea lor. L-au așezat între stâlpi.***

***Și Samson a zis tânărului care îl ținea de mână: „Lasă-mă să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa, și să mă reazăm de ei.”***

***Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum juca.***

***Atunci Samson a strigat către Domnul, și a zis: „Doamne,***

***Dumnezeule! Adu-Ți aminte de mine, Te rog! Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”***

***Și Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc, care susțineau casa, și s-a rezemat de ei: unul era la dreapta lui și altul la stânga.***

***Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.”***

Ce priveliște tristă! Trebuie că a fost o după-amiază fierbinte. Soarele strălucea cu putere în timp ce filistenii se adunau să sărbătorească prinderea lui Samson. Trei mii de oameni, domnitori ai filistenilor însoțiți de soțiile lor îmbrăcate în haine fine și împodobite cu bijuterii, priveau spre tânărul care-l ducea de mână pe Samson cel orb.

Holurile clădirii răsunau de vocile vesele ale celor prezenți, care beau și chefuiau sărbătorind (aici este ceva ce m-a lovit profund) biruința zeului pește, Dagon, asupra lui Samson, slujitorul lui IahveH. Da, ce dizgrație! Ce lucru urât! Omul a eșuat, dar Dumnezeu nu putea să eșueze!

Ce gândea oare IahveH în timp ce privea priveliștea aceea? O adunătură de femei pe jumătate goale, împodobite cu bijuterii fine, alături de care stăteau bărbații lor beți, care sărbătoreau un dumnezeu pește, un idol, pentru că le dăduse biruință asupra slujitorului lui IahveH.

Tânărul l-a condus pe orb la mijlocul clădirii, unde l-a așezat între doi stâlpi care susțineau acea clădire. Acolo se aflau cei mai mari viteji ai filistenilor, doar aceia care fuseseră invitați la acea mare serbare.

Acolo se afla și chipul uriaș al unui pește, în cinstea căruia se aducea sânge uman. Da, unui zeu-pește, unei statui păgâne care nu putea nici să vorbească, nici să audă, nici să respire. Dar în neștiința lor, ei i se închinau crezând că acest pește mare le-a dat biruință.

Și ei l-au condus pe Samson lângă cei doi stâlpi, unde urma să aibă loc cel mai important eveniment al acestei serbări. Acolo erau multe distracții – poate că aveau maimuțe și gladiatori care se luptau pe viață și pe moarte, iar cei prezenți puteau să ceară uciderea celui care cădea pe podea. Ei hotărârau dacă respectivul va trăi sau va muri. Lor le plăcea să vadă sângele curgând. Toate aceste distracții pregăteau însă terenul pentru momentul important al serbării la care se adunaseră: batjocorirea Numelui lui IahveH din pricina slujitorului Său, care căzuse de pe cale.

Vedeți, El este Dumnezeu (acesta-i adevărul), și noi suntem slujitorii Lui, iar dacă primim o însărcinare din partea Lui, trebuie s-o împlinim întocmai cum ne cere El.

Noi vedem că la un moment dat, deși toți erau beți s-a făcut o mare liniște și s-au ridicat în picioare. Poate că a sunat o trâmbiță care vestea începerea evenimentului principal pentru care se adunaseră acolo. În sală a fost introdus martorul lui IahveH, ca să poată fi privit de toți cei prezenți și apoi să-l umilească și să-l batjocorească.

Priviți-l: Samson era umilit și înfrânt – simbolul unei biserici decăzute, dezbrăcată de slava lui Dumnezeu și zdrobită moral. O, ce exemplu potrivit pentru starea bisericii de azi!

Samson! Acesta era Samson cel vestit, cel care fusese marele slujitor al lui Dumnezeu?

Mă gândesc că mulți dintre filistenii se cutremurau numai la amintirea numelui lui. Era suficient să zici: „Samson!” și fiecare dintre ei se cutremura. Și acum, priviți-l!

Voi știți că a fost o vreme când Numele Domnului Isus era cinstit și onorat de oameni, iar cei care credeau în EL, puteau să scoată duhurile rele și să supună natura la simpla pronunțare a Numelui Său.

În tabloul nostru de astăzi, Samson simbolizează biserica modernă de acum. Ea a pierdut de mult respectul oamenilor, dar nu pentru că Dumnezeu ar fi părăsit-o pe ea, ci pentru că biserica L-a părăsit pe Dumnezeu.

Vedeți, nu Dumnezeu l-a părăsit pe Samson ci Samson l-a părăsit pe Dumnezeu.

Noi ar trebui să fim în starea în care se afla biserica primară când Anania și Safira au fost aduși înaintea apostolilor, dar în loc să fim așa ne-am compromis de multă vreme cu lucrurile lumii, primindu-le în mijlocul nostru, așa încât biserica de astăzi a ajuns să fie numită „o grămadă de holly-rollers” și este doar o denominație rece. Ea nu mai are demnitatea pe care ar trebui să-o aibă!

Să ne întoarcem însă puțin la acea mare petrecere făcută în cinstea lui Dagon. Eu pot vedea cum fruntașii filistenilor și soțiile lor îl laudau pe Dagon și spuneau: „Trăiască Dagon! O, tu ești biruitor asupra lui IahveH! Noi le-am arătat evreilor ce putem! Da, noi îi vom arăta și acestui tip care s-a pretins a fi cineva, că nu este nimic de el!”

Aceasta este starea în care se află biserica de astăzi. Noi, care am primit cheile Împărăției și fiecare dar spiritual pe care Dumnezeu L-a dat oamenilor, ne-am prăbușit pentru că am făcut compromis cu dogme, crezuri și așa mai departe, și am îndepărtat toată puterea lui Dumnezeu dintre noi, biserica ajungând doar o



sală de spectacol.

De curând, un mahomedan l-a umilit pe cel mai mare evanghelist al nostru, spunând:

„Voi aduce pe platformă 30 de oameni bolnavi și împovărați. Tu să vindeci 15 dintre ei, iar eu îi voi vindeca pe ceilalți 15.”

Nu spun aceste cuvinte ca o batjocură la adresa evanghelistului, dar el a șters-o de acolo fără să dea nici un răspuns acelui om. Ce umilire la adresa Dumnezeului nostru, deoarece Dumnezeu este Cuvântul, iar făgăduința Cuvântului este făgăduința lui Dumnezeu și El spune: *„Iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede...”* (Marcu 16.17).

Da, zeii păgâni, pot provoca biserica prin slujitorii lor, pentru că biserica este neputincioasă, învinsă, dezbrăcată duhovnicește. De ce a ajuns aici? Pentru că a permis ca îngrijorările lumi să intre în ea, astfel încât nu a mai rămas nimic altceva decât o sală de spectacol.

Eu nu știu ce aș fi făcut în situația aceasta, dar cred că aș fi așteptat să văd ce spune Dumnezeu. Până atunci, aș fi avut poziția celor trei evrei (Șadrac, Meșac și Abed - Nego):

*„Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.*

*Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi, împărate că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat.”* (Daniel 3.17-18).

Noi ne-am pierdut însă curajul, așa cum și-a pierdut Samson puterea. Biserica și-a pierdut influența și mărturia – că este Trupul viu al lui Hristos. Ea a acceptat dogmele și crezurile omenești pe care le-a amestecat cu Cuvântul, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu Și-a pierdut întâietatea.

Acesta este motivul pentru care Domnul Isus le-a spus fariseilor:

*„Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră!”*  
(Marcu 7.9).

Cu câțva timp în urmă am fost vizitat de un frate baptist din New York, care era însoțit de un alt bărbat. El mi-a spus:

„Frate Branham, eu sunt baptist.”

Eu l-am invitat înăuntru și am discutat despre mai multe lucruri. După un timp el mi-a zis:

„Eu am fost chemat în slujbă când eram tânăr. Scumpa mea mamă bătrână spăla toată ziua dușumele ca să mă poată trimite la școală. După ani, când am primit diploma de licență în arte, m-am gândit că Hristos este în diploma aceea, dar m-am înșelat. El nu era acolo! Când am primit diploma de doctor, m-am gândit că Hristos este acolo, dar m-am înșelat din nou. Când am primit diploma de doctor în literatură, m-am gândit la fel, dar El nu era nici acolo. Am obținut atâtea diplome și medalii, că aș putea umple un perete cu ele, dar unde este Hristos în toate acestea? Îl caut și astăzi, dar încă nu l-am găsit. Spune-mi te rog, au fost greșiți învățătorii mei?”

„Fratele meu, am răspuns eu, în ce mă privește, am numai șapte clase, așa că nu sunt în drept să-i judec pe învățătorii tăi. Eu nu am dreptul să judec pe nimeni, dar

ceea ce pot să-ți spun, este că L-am aflat pe Domnul fără să am pregătirea ta.”

„Am auzit că ai fost baptist.”

„Da,” am răspuns eu.

„Din câte înțeleg, acum ești pentecostal,” a continuat el.

„Nu, eu nu sunt pentecostal, ci am primit doar binecuvântarea pentecostală. Vezi, am primit binecuvântarea pentecostală, nu denomiția pentecostală.

„Păi, a continuat el, am fost și eu în adunarea lor. I-am văzut sărind peste scaune și aruncând o carte prin geam. Poți numi un astfel de comportament, binecuvântarea Duhului Sfânt?”

„Eu nu sunt în măsură să-L judec pe Dumnezeu!”

„Bine, dar ce-i face să se comporte așa?”

„După părerea mea, sunt două categorii de credincioși: fundamentali și pentecostalii. Fundamentalii știu prin mecanică (prin Cuvânt), că sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu. Pentecostalii sunt aceia care au dinamica, adică botezul cu Duhul Sfânt. Fundamentalii știu unde sunt, dar ei nu au nici o credință în puterea Cuvântului. Pentecostalii au multă credință, dar nu știu unde sunt.

Ei sunt ca acel om care avea bani în bancă dar nu știa să completeze un cec ca să-i poată scoate. Fundamentalii sunt ca omul care poate scrie cecul dar nu are bani în bancă. O, dacă i-am putea aduce împreună pe cei doi!”

„Bine, dar ce-i face să se comporte așa?”

„Părerea mea este că nu e necesar ca ei să se comporte așa, dar starea lor este asemenea aburului care coboară în jos. Voi știți că el are nevoie de un ventilator care să-l scoată afară, pentru că altfel vasul în care se află va exploda. Dacă ei ar lua aburul acela și l-ar dirija fundamental, în Cuvânt, mecanismul lui Dumnezeu s-ar mișca înainte.

Dar ce a făcut Satana? În cazul fundamentalistilor a făcut totul numai mecanică, fără dinamică, iar în cazul pentecostalilor, avem dinamica fără mecanică. Vedeți? Noi trebuie să le punem însă împreună. Avem puterea Duhului Sfânt, dar este nevoie să venim înapoi la Cuvânt ca să alimentăm mașina. Ea nu poate fi alimentată cu un crez pentru că acesta nu va arde, ci va înăbuși conductele. Ea a fost făcută pentru Cuvântul lui Dumnezeu: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Vedeți? Nu numai cu o parte din El, ci cu *„fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Noi stăm aici ca o biserică însărcinată, ca o biserică împuternicită de Dumnezeu, pentru că El a spus: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*

*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.*

Și...” („și” este conjuncția care leagă versetele de mai sus de următoarele).

*„Și iată semnele care vor însoți pe cei care vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;*

*vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.15-18).*

Dacă aceasta este făgăduința Lui, de ce trebuie să stăm în prezența acestor dumnezei păgâni și să fim biruiți de ei? Bisericele noastre sunt la fel ca Samson: dezbrăcate duhovnicește și zdrobite moral.

Mai demult, biserica era formată din bărbați și femei sfinți, dar astăzi totul a ajuns într-o stare îngrozitoare.

Să privim acum puțin la starea bisericii de astăzi.

În textul nostru citim despre Samson, pe care îl putem vedea din nou astăzi în chipul bisericii care este dezbrăcată moral și spiritual. Da, noi vorbim despre biserică pentru că Samson era slujitorul lui Dumnezeu, iar biserica se pretinde a fi slujitoarea lui Dumnezeu pe pământ, astăzi.

Poate că în clipa în care au intrat în clădire, mulți dintre războinicii prezenți s-au oprit din băut. Ei stăteau probabil cu brațele în jurul mijlocului frumoaselor lor regine, dar când a intrat Samson însoțit de acel tânăr, toți s-au oprit ca să privească acea priveliște: un băiețel ducea de mână un uriaș orb, pentru că ochii îi fuseseră scoși din orbite.

Aceasta este ceea ce face vrăjmașul. Primul lucru care-l face când vă prinde, este să vă închidă ochii (ca la Samson) ca să nu mai puteți vedea Lumina Evangheliei. Samson nu mai putea vedea pentru că ochii lui erau scoși.

Același lucru s-a întâmplat și cu biserica; ea și-a pierdut vederea spirituală, așa încât nu mai poate vedea că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci și nici celelalte făgăduințe date de Dumnezeu.

Și acum, iată-l pe Samson stând acolo orb, un prizonier al națiunii pe care Dumnezeu i-o dăduse în mâini ca s-o distrugă, un învins al zeului-pește. O, ce priveliște ridicolă! Ce dizgrație!

Să ne întoarcem acum într-un trecut mai apropiat și să-i privim pe penticostali. Cu 50 de ani în urmă, ei au părăsit gunoiul denominațiunii și L-au urmat pe Dumnezeu, care ne-a cerut să ne separăm de religia organizată. Și ce-am ajuns astăzi? O duzină de organizații diferite. Chiar și penticostalii se luptă unii cu alții. Tocmai lucrul pe care ne-a cerut Dumnezeu să-l învingem când ne-a chemat afară, tocmai acela ne-a învins. Dacă o biserică invită un evanghelist în mijlocul ei, celelalte biserici nu vor să coopereze. Doar din când în când puteți găsi vreuna care este gata să colaboreze. Acesta-i adevărul. Denominația a fost întotdeauna un blestem în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a întemeiat niciodată o denominație. Ea nu a existat niciodată în planul Său.

Dumnezeu nu-și poate schimba niciodată planul și programul. El lucrează cu indivizi.

În zilele lui Noe erau milioane de bărbați dar Dumnezeu l-a ales pe Noe. În zilele lui Ilie, erau milioane, dar Dumnezeu l-a ales pe Ilie. Vedeți? Numai pe Ilie, nu pe Ilie și pe Elisei în același timp.

În Egipt erau două milioane, dar Dumnezeu l-a ales pe Moise.

În zilele lui Isus erau milioane, dar chiar și marele proroc Ioan Botezătorul a spus când L-a văzut venind la loadan:

*„Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.”* (Ioan 3.30).

Lucrarea lui se apropia de sfârșit, de aceea i-a îndreptat pe oameni spre

Mielul lui Dumnezeu.

Acest lucru a mers așa până la Niceea, în 325, când a apărut prima organizație. Atunci a căzut biserica. Din clipa aceea, de câte ori a venit un mesaj, ei l-au organizat, ceea ce a dus la moartea spirituală a acelei mișcări care nu s-a mai ridicat niciodată. Acesta este un blestem pentru biserica lui Dumnezeu: ca omul să-și pună mâna pe lucrarea Duhului.

Ce a urmat? Bisericile și-au trimis slujitorii la seminarii și curând fiecare bărbat și femeie din biserică acționează ca lumea. Politica a intrat în biserică și curând au apărut certurile și luptele de partide care au întristat Duhul lui Dumnezeu, încât i-a părăsit.

Unii dintre filistenii prezenți își aminteau că-l văzuseră pe Samson cu ungerea peste el. Când Duhul lui Dumnezeu era peste el, Samson a omorât o mie de filistenii cu o falcă de măgar. Unii dintre ei s-au refugiat printre stânci, iar Samson i-a chemat spunând: „Dacă vreți ceva, haideți afară!” Da, unii dintre fruntașii filistenilor își aminteau acea întâmplare.

Alții își vorbeau în șoaptă despre întâmplarea de la Gaza, când într-o noapte se strigase prin cetate că Samson este acolo. Atunci filistenii s-au pus la pândă ca să-l ucidă când va ieși, dar Samson a luat pe umeri porțile cetății, care cântăreau peste 6-7 tone și le-a dus până pe muntele Hebron. „Da”, își spuneau ei, „atunci am crezut că l-am prins, dar el a lovit cu acele porți în dreapta și în stânga și și-a făcut loc printre noi.” Cine putea face aceasta? Numai Duhul Domnului care era peste el.

Unii dintre ei își aminteau întâmplarea cu leul, când Samson l-a ucis într-o clipă. Voi știți cât de rapid este leul; într-o fracțiune de secundă, el ucide un animal sălbatic de două tone. Da, el face aceasta cu o simplă lovitură de labă sau sfâșiindu-i gâtul. Acel animal nu mai are timp să facă nici o mișcare și este terminat.

Și acel bărbat a pășit înaintea leului fără nici o armă, nu avea nici măcar o falcă de măgar în mână. Așa este, dar Biblia spune: „*Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâșiat pe leu cum se sfâșie un ied.*” (Judecător 14.6).

Și acum, iată-l stând aici, neputincios, cu totul dezbrăcat de putere.

Aceasta este starea în care se află și biserica de azi. Odinioară biserica scotea draci, învia morții, da, odinioară ea făcea lucrurile pe care le-a făcut Isus. Nici un păcat nu putea locui în mijlocul ei pentru că Duhul Sfânt venea și-l condamna imediat. Dacă un bărbat sau o femeie făceau un păcat și apoi veneau în adunare, Duhul Sfânt îi descoperea imediat. Atunci ei aveau doar două variante: se pocăiau sau piereau. Dar vedeți, astăzi nu mai avem aceasta printre noi.

Biserica nu mai vrea aceasta în mijlocul ei, iar dacă totuși Duhul Sfânt vine și face așa ceva, ei îl numesc „duh rău”, ca să fie și mai osândiți. Da, ceva trebuie să-i condamne.

Oare ce a trecut prin mintea acelui bărbat dezbrăcat de putere? Odinioară fusese un războinic viteaz și temut de dușmani, iar acum, trebuia purtat de mână de un băiețel. De ce? Pentru că era orb; nu mai vedea. Nu mai avea ochi ca să vadă.

Dumnezeu să aibă milă de noi! Biserica este atât de departe de Dumnezeu și atât de goală, pentru că Diavolul i-a scos ochii ca să nu mai vadă Cuvântul lui Dumnezeu. Nu un crez, ci Cuvântul! Dar Dumnezeu este dator să împlinească tot ce a făgăduit în Biblie.

Oamenii spun însă: „Noi credem...” Voi nu aveți nici o credință dacă ea este contrară Cuvântului. Dacă Hristos este în voi, aveți gândul Lui și atunci credeți Cuvântul scris, pentru că Hristos este Cuvântul.



Dar priviți paralela noastră ca să vedeți starea bisericii!

Ce i-a trecut prin minte lui Samson? Să vedem!

Noi am văzut ce s-au gândit domnitorii filistenilor. Am văzut frica ce îi cuprindea la simpla pronunțare a numelui lui Samson. Ei se temuseră de el pentru că aceia cu care avea de-a face, erau terminați. Dar acum stătea în fața lor fără nici o putere, o victimă a lui Dagon, zeul-pește. Iudeul care a disprețuit idolii, era acum victima unuia dintre ei. De ce? Pentru că-L părăsise pe Dumnezeu.

Dar să vedem ce gândea el în timp ce stătea acolo. Desigur, s-a gândit la toate biruințele pe care le-a avut asupra dușmanilor săi. Își amintea de binecuvântările pe care i le dăduse Domnul și de faptul că fusese un mare viteaz atâta timp cât stătuse pe făgăduințele lui Dumnezeu.

Vedeți, el a eșuat pentru că a părăsit făgăduința Domnului.

Același lucru l-a făcut și biserica. Ea a scăpat din mâini făgăduința lui Dumnezeu. „O, ne vom scrie și noi propriul catehism și vom umbla după el!” dar acesta nu mai este El, nu mai este Cuvântul!

După ce s-a gândit la toate biruințele sale, Samson s-a gândit și la faptul că a părăsit poporul lui Dumnezeu.

Aceasta trebuie să fie o rușine pentru un predicator care citește Biblia, apoi nu are curajul să iasă cu ea în fața poporului său. Lumea de azi este plină de astfel de „Loți”.

Biblia spune că *„neprihănitul Lot își chinuia sufletul, din pricina celor ce*

*vedea și auzea...*" (2 Petru 2.8), dar el n-a avut curaj să se ridice și să mustre păcatele care se săvârșeau în Sodoma.

Din păcate și astăzi sunt o mulțime de astfel de oameni. Vă spun aceste cuvinte cu dragoste, și ele sunt adevărul.

Există mulți oameni care citesc aceeași Biblie ca și noi. Ei stau la birou și își pregătesc predica, dar atunci când dau peste aceste adevăruri ale lui Dumnezeu, trebuie să le ocolească. De ce? Ei se tem să predice împotriva femeilor care-și taie părul, pentru că organizația din care fac parte i-ar da afară. Ei nu spun nimic împotriva femeilor care se îmbracă imoral și care comit curvie duhovnicească. Ei nu spun nimic împotriva celor care participă la o serată cu băuturi și cu tot felul de glume murdare, deși sunt diaconii bisericii. Ei știu că acele lucruri sunt greșite, dar sunt la fel ca Lot. Da, noi trăim din nou un timp la fel de murdar ca cel din vremea Sodomei.

O, desigur, Duhul lui Dumnezeu i-a amintit lui Samson cum a părăsit poporul lui Dumnezeu și pe Dumnezeu însuși. Acum se vedea robul lucrului pentru care fusese ridicat de Dumnezeu și pregătit ca să-l distrugă.

Eu nu sunt membrul unei biserici (să mă ferească Dumnezeu de așa ceva), dar prin harul Său sunt un mădular al trupului lui Isus Hristos. Eu sunt fratele vostru, de aceea nu vă spun aceste lucruri nici din invidie, nici din motive personale (ca să obțin un avantaj personal), ci pentru că sunt plin de dragoste pentru Domnul Dumnezeu și pentru poporul Său. O, voi v-ați întors exact în locul din care ați fost chemați afară! Dar știți ce spune Biblia referitor la aceasta?

„Cu ei se întâmplă ce spune zicala adevărată: *„Câinele s-a întors la ce vărsase,*" și *„scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.*" (2 Petru 2.22).

Și întrebarea mea este: Dacă vărsătura l-a făcut bolnav pe câine prima dată, nu se va întâmpla la fel și a doua oară?

Și dacă Dumnezeu v-a chemat afară din organizațiile care prin crezurile lor i-au legat pe oameni, făcându-i robi, și acum vă întoarceți din nou în organizație, nu vă va fi socotit oare aceasta un păcat și mai mare?

Și iată-l pe Samson pus de filistenii să facă tumbe și să-i distreze!

Cam aceasta a mai rămas și în biserică în locul Duhului Sfânt.

Când cineva se ridică și devine arogant, Duhul Sfânt este obligat să Se retragă. Eu am putut să văd cum mulți oameni au fost duși de la adunare paralizați, orbi, șchiopi, muți, sau mai mult, cum unii au căzut morți în timp ce predicatorii încercau să mustre duhurile de peste ei. Dumnezeu cel viu știe că acesta este adevărul. Mulți dintre cei care ați fost prin alte adunări, ați fost martori la aceste lucruri.

Ar trebui ca biserica să fie înconjurată de Puterea sfântă a lui Dumnezeu, care să-i facă pe demoni să fugă afară. Dar ce a ajuns Biserica? Un loc de batjocură! De ce? Pentru că mecanica a luat locul dinamicii!

Și iată-l pe Samson făcând tumbe.

Ce a cauzat căderea lui Samson? O femeie. Ea a fost aceea care l-a îndepărtat de făgăduințele lui Dumnezeu. Noi știm că acesta este adevărul. El avea șapte șuvițe de păr. Briciul nu trecuse deloc prin părul lui pentru că era închinat Domnului încă din pântecul mamei lui. Dar ce a făcut Samson? S-a lăsat amăgit de o femeie care a reușit să-l ademenească până acolo încât și-a ras jos „ciudățenia”. (cele șapte șuvițe de păr).

Același lucru s-a întâmplat și cu biserica. Voi sunteți născuți un popor deosebit, o seminție aleasă, o preoție Împărătească, dar ce s-a întâmplat? Ați permis ca lumea să vă amăgească; ea v-a ras toată puterea de deosebire a lucrurilor și astfel ați devenit ca unul dintre ei.

Cum? V-a trebuit să aveți o denominație la fel ca ei. Apoi ați vrut să aveți mai multă strălucire decât bapțiștii sau metodiștii. Adunarea lui Dumnezeu încearcă să îi întrecă în strălucire pe unitarieni, iar unitarieni încearcă să-i întrecă pe cei din Adunarea lui Dumnezeu. Ce au făcut ei? La fel ca și câinele care s-a întors la ceea ce vărsase.

Astăzi se întâmplă la fel ca la început: ei o lasă pe Izabela, pe „mama curvelor”, despre care Biblia vorbește în Apocalipsa 17, să învețe și să-i amăgească pe robii lui Dumnezeu.

Dacă vă amintiți, ea este numită „curvă”, adică o femeie imorală. Noi știm că întotdeauna femeia reprezintă biserica, iar aceasta este numită „mama curvelor”. Ce este o curvă? Vedeți, aici nu poate fi vorba despre un bărbat, ci despre o femeie care este curvă și care a născut fiice care sunt tot curve. Ea este curvă pentru că își înșală bărbatul. Pe deasupra, se pretinde a fi mama tuturor bisericilor, și adevărul este că e.

De ce este această femeie-biserică, o curvă? Pentru că a comis curvie spirituală. Ea a adoptat crezuri în locul Cuvântului primit de la Soțul ei. În loc să stea credincioasă Bărbatului ei, ea și-a făcut o altă carte, o carte de crezuri. Ce a devenit prin aceasta? Mama curvelor care au procedat exact ca ea. Cred că nu aveți nevoie de prea multe explicații ca să înțelegeți acest lucru. Ce le-a făcut curve, pe mamă și pe fiicele ei? Organizația! Ele s-au organizat, iar prin aceasta s-au îndepărtat de Cuvânt!

Observați acum, ce i-a făcut Dalila lui Samson când a început să-l drăgostească și să se lingusească pe lângă el.

„O”, spunea ea, „tu ești un bărbat mare, un viteaz, dar nu mă mai înșela, spune-mi unde este ascunsă puterea ta.”

Da, ea a făcut dragoste cu el și l-a dezmiertat până când în final Samson a cedat. Ce a făcut în primul rând Dalila? I-a furat secretul puterii.

Exact același lucru s-a întâmplat la Consiliul de la Niceea. Gruparea mică ce urma cincizecimea, a dorit să rămână cu Cuvântul, dar ceilalți au adoptat câteva idei păgâne prin Constantin și prin ceilalți. Ce au făcut prin aceasta? Așa cum prin căsătoria lui Ahab cu Izabela, Israelul a fost dus în curvie spirituală, tot așa, prin căsătoria bisericii cu romanismul (păgânismul), poporul lui Dumnezeu a fost dus la idolatrie.

Așa se face că acum aveți o grămăjoară de curve, de biserici care sunt întemeiate pe aceleași principii ca mama lor. Dar priviți ce urmează acum! Mama vă drăgostește din nou până reușește să vă radă de toate drepturile.

Dumnezeu să ne ajute să nu renunțăm niciodată la El. Noi avem de ales între Cuvântul lui Dumnezeu și moarte. Consiliul Bisericilor unește toate bisericile în părtășie în jurul Romei, prin aceasta împlinind întocmai ceea ce spune Biblia despre ei.

În anul 1933, Duhul Sfânt a venit într-o dimineață la mine și mi-a spus șapte lucruri care vor avea loc înaintea ca această națiune să fie nimicită. Una dintre cele șapte lucruri este chiar distrugerea Americii.

Aceste șapte lucruri au fost scrise pe o hârtie, care acum este deja învechită și care a fost pusă în Tabernacol. Mulți dintre voi au putut să citească cele scrise pe ea.

Atunci v-am spus că America va merge la război împotriva lui Hitler.

Că Germania va construi o Linie Maginot și Linia Siegfried (eu v-am spus aceasta cu 11 ani înainte de a se construi, când poate nu exista încă nici proiectul ei).

V-am spus despre progresele științei și despre mașinile teleghidate care vor avea forma unui ou.

V-am spus că femeile vor primi dreptul la vot și că prin aceasta se va alege un președinte care nu ar trebui să fie.

V-am spus că se va ridica o femeie care va guverna SUA, și că aceasta nu va fi o femeie ci o biserică.

Apoi v-am spus că nu am mai văzut nimic pe teritoriul SUA decât cratere și cenușă.

Acest lucru urmează să se întâmple.

Cinci din aceste lucruri s-au împlinit deja exact cum au fost vestite.

Eu v-am spus tot atunci că Mussolini va merge în Etiopia, că această țară va cădea la picioarele lui, și că apoi va fi ucis de propriul său popor, în rușine, alături de o femeie.

V-am spus aceasta cu mulți ani înainte ca totul să se întâmple punct cu punct. Da, aceste lucruri nu au dat niciodată greș și nici nu vor da, pentru că sunt:

„Așa vorbește Domnul!” Toate aceste lucruri sunt în concordanță cu Biblia.

Acum, această curvă face dragoste cu fiicele ei, invitându-le să se întoarcă acasă. Ele sunt oarbe și goale de aceea se îndreaptă spre oaza ei. Predicatorii spun: „Oh, ce lucru minunat!” Oh, Doamne!

Iată-i și pe predicatorii penticostali stând la masa Romei și trimițându-și unii altora scrisori în care spun plini de extaz: „Acesta este timpul cel mai duhovnicesc pe care l-a trăit biserica vreodată!”

O, cum este posibil ca un om născut din nou, să-și dea secretul, să se lepede de Cuvânt și să accepte un crez?

Ei au făcut exact ce a făcut Dalila: au ras Cuvântul jos și astfel trăiesc printr-un crez.

Priviți acum înfrângerea bisericii de azi:

În loc să fie chemați de Dumnezeu în slujbă, lucrătorii penticostali trebuie să posede acum o diplomă, pentru că numai așa au voie să meargă la amvon. Vedeți? Acesta este adevărul. Ca să poți participa la părășie, trebuie să ai un carnet de părășie.

Dacă cineva vrea să plece ca misionar, mai întâi este dus la medic și trebuie să treacă testul psihologic. Nu mă refer la prezbiterieni acum, ci la penticostali. Acesta este adevărul. Eu nu v-aș spune aceste cuvinte dacă nu aș putea să le și dovedesc. Vedeți?

Dar spuneți-mi aceasta este calificarea pe care o cere Biblia pentru un

predicator?

Eu nu am găsit nicăieri în Biblie că ucenicii s-ar fi dus la psihiatru înainte de a pleca în misiune, ci au așteptat în Ierusalim până când au fost umpluți cu putere de sus, conform poruncii Domnului. (Fapte 1.8).

Unii dintre ei nu-și știau scrie nici numele, dar cu toate acestea la câteva zile de la revărsarea puterii, unul dintre ei a trecut pe la Poarta Frumoasă. El nu vizitase nici un psihiatru și nu posedea nici un carnet de membru, dar când l-a văzut pe ologul care cerea milostenie, i-a zis: „...ce am, îți dau!” (Fapte 3.6).

Eu nu am văzut niciodată ca un carnet de părtășie să producă așa ceva!

Cum a ajuns biserica? Goală și plină de rușine în prezența Duhului Sfânt! Ea este într-adevăr plină de murdărie, așa cum a spus profetul Pavel în 2Timotei 3.4:

*„Căci oamenii vor fi... obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.”*

Înainte era o rușine ca femeile noastre (penticostale) să umble în costume de baie și să meargă la băile mixte, dar acum acest lucru este ceva normal. Nu mai este nici o rușine să faci aceasta. De ce? Pentru că ele se poartă întocmai ca lumea; au devenit lumești. Tot ce este în lume, s-a adus acum în biserică, iar predicatorii au tăcut și nu au spus nimic. Ei și-au lăsat soțiile să facă ce vor. Așa se face că murdăria se transmite de la o generație la alta, generația următoare fiind mai stricată decât cea precedentă. Oh, Doamne!

Samson stătea și se gândea acum la marile lui victorii.



Să privim puțin în urmă ca să vedem mărețele victorii obținute de penticostali. Pentru aceasta nu trebuie să priviți cu 2000 de ani în urmă, ci doar cu 50.

Amintiți-vă că înainte de apariția bisericii catolice era biserica de la rusalii. Biserica catolică s-a născut la Niceea, dar catolicii susțin că biserica catolică este biserica mamă, prima biserică. Aș vrea să mi se dovedească cu Biblia această afirmație. Conform Scripturii, prima biserică a început la Ierusalim, în ziua cincizecimii, și nicidecum la Niceea.

Oh, dar oamenii sunt victima tuturor erorilor! Oh!

Cât de greu a fost pentru Samson când și-a dat seama unde a ajuns și în ce stare se află! Când a înțeles ce se va întâmpla!

Așa cum v-am mai spus, s-ar putea ca acesta să fie ultimul meu mesaj pentru biserică. S-ar putea să nu vă mai văd niciodată aici, dar dacă Domnul va îngădui, aș vrea să revin printre voi anul viitor. Poate că atunci unii dintre voi vor fi plecați de aici. Acesta e motivul pentru care trebuie să vorbesc întotdeauna ca și cum aș face-o pentru ultima dată, și așa este pentru că unii dintre noi vor pleca pe partea cealaltă.

Deci biserica este dusă în eroare! Ce bine ar fi dacă ne-am opri și noi ca Samson, măcar pentru o clipă, și ne-am gândi cum ar trebui să fim prin făgăduințele care ne-au fost date de Dumnezeu în Biblie. Nu cineva mare, nu urmându-l pe domnul Jones, ci un grup mic de oameni umili, smeriți și umpluți cu Duhul Sfânt. Nu ceva strălucitor, pentru că Hollywood-ul este cel ce strălucește, Evanghelia luminează, de aceea noi suntem chemați să răspândim Lumina Ei. Ar fi fost mai bine pentru biserică dacă ar fi rămas pe o alee, fără un loc stabil de adunare, sau dacă s-ar fi adunat într-o magazie și ar fi avut Duhul lui Dumnezeu, decât să posede aceste clădiri mărețe și să fie fără El. Acesta este adevărul.

Și cum stătea Samson acolo, gândindu-se unde a greșit, părul lui a început să crească din nou. Ce folos însă, căci era orb. Și atunci Samson a strigat: „O, Doamne, dă-mi putere să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”

La fel ar putea spune și biserica de astăzi, crezurilor: „M-au trimis la un seminar unde au scos afară din mine chemarea pe care o pusese Dumnezeu cel viu în inima mea. Da, ei au scos toate făgăduințele Lui, spunând: „Lucrurile acestea au fost pentru o altă epocă!”

„Să-mi răzbun ochii!” Ce se gândea oare Samson? „Desigur, am o șansă pentru că IahveH este plin de dragoste și mă va asculta!”

Oh, dorința mea este să-l pot face pe Samson din zilele noastre (biserica) să se trezească, pentru că mai există o posibilitate: El este plin de dragoste și iartă fărădelegile poporului Său, săvârșite din generație în generație și își arată mila pentru cei care-L iubesc, până la al miilea neam.

„Există o posibilitate” se gândea Samson, „o, de-aș putea să-mi răzbun măcar ochii! Eu nu mai pot vedea lucrările Lui mărețe...”

Da, noi nu mai putem vedea marele Duh Sfânt, mișcându-Se în organizațiile noastre așa cum a făcut-o la început! El a plecat; nu mai este acolo, iar biserica e oarbă și nu știe. Isus a spus că aceasta va fi starea epocii Laodicea:

*„...sunt bogat, m-am îmbogățit (în felul lumii), și nu duc lipsă de nimic...”* (Apocalipsa 3.17) *„și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”* Vedeți, biserica nu știe aceasta!

„Păi, noi avem o lozincă: cu un milion mai mulți decât în anul 1944!” Prin slujba bărbaților ei mari, biserica are cu un milion mai mulți, ce? Membrii. Așa este

corect.

Samson știa că există o posibilitate, dar oamenii de astăzi nu par să fie conștienți de existența unei posibilități. Ei sunt mulțumiți și merg drept în jos, urmând calea tradițiilor lor. Voi să nu faceți aceasta!

Credeți-L pe Dumnezeu! Încredeți-vă în El!

Acum ei spun: „Vom sta strâns uniți! Vom bate din palme și vom striga!” dar vedeți, voi navigați pe mare fără să aveți ancoră.

Cum este posibil să bateți din palme și să strigați și cu toate acestea să negați că Cuvântul este adevărul? Cum este posibil să bateți din palme și să strigați, iar atunci când vine Duhul Sfânt printre voi, să-L numiți telepatie? Cum se poate așa ceva?

Noi avem adunări, strălucire, zorzoane lumești, mitinguri mari, dar ce obținem? Mai mulți membrii.

Cu trei ani în urmă, biserica pentecostală a adus mai mulți membri decât toate celelalte biserici împreună. Acest lucru a fost publicat în Our Sunday Visitor, care este un ziar catolic. The Sunday Visitor scria că biserica catolică a avut un milion de convertiți la catolicism, pe când pentecostalii au avut un milion cinci sute de mii. Da, domnilor.

Tot felul de oameni pregătiți în școli, își țin discursurile lor intelectuale, niște paiate de Hollywood, (scuzați-mi expresia), care predică la o grămadă de așa ziși „nepoți pentecostali”. Dar Dumnezeu nu are nepoți!

Tatăl și mama voastră au fost pentecostali. Ei au trăit o experiență supranaturală și apoi v-au adus și pe voi înăuntru, dar credeți că prin simplul fapt că ați mers în biserică și ați stat acolo, ați devenit fiii și fiicele Lui? Dumnezeu nu are nepoți! El are numai fii și fiice. Nu există nepoți!

Voi trebuie să plătiți același preț și să primiți același Duh Sfânt pe care l-au primit părinții voștri! Trebuie să fiți un fiu și o fiică a lui Dumnezeu, nu un nepot sau o nepoată a Lui! El nu este un bunic bătrân cu mersul nesigur, care-și lasă nepoții să facă ce vor, binecuvântând inima lor mică, ci este Dumnezeu cel veșnic și El are numai fii și fiice!

Samson stătea acolo în toată puterea lui fizică. El era la fel de voinic, ca atunci când era liber.

Așa suntem și noi, dar dezbrăcați de puterea Duhului.

Samson avea mușchii la fel de vânjoși; avea încă putere fizică, dar Duhul Sfânt nu a mai venit peste el.

Noi avem o grupare de un milion de suflete, mai mulți ca oricând, dar unde este Dumnezeu?

Este aceeași situație ca atunci când îngerul Domnului a venit la Ghedeon și Ghedeon i-a zis: „*Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt toate minunile Lui?*” (Judecători 6.13). Unde sunt lucrările pe care ar trebui să le facă El în mijlocul nostru? Unde este dovada că El este viu și că este același ieri, azi și în veci? Aceasta este problema noastră!

Observați: Samson s-a rugat corect: „*Să mor împreună cu filistenii.*” (Judecători 16.30), atunci când și-a dat seama ce se petrece în jurul lui. Ochii lui

erau scoși, puterea dusă, părtășia era pierdută, dar era posibilitatea ca o adunare de rugăciune să aprindă din nou scânteia. Vedeți? Atunci el s-a rugat corect: „Să mor o dată cu filistenii!”

Voi trebuie să muriți cu dușmanul vostru, sau mai bine zis, trebuie să muriți față de dușmanul vostru care v-a adus în această stare. Acesta este adevărul.

Samson voia să plătească prețul; voia să primească puterea lui Dumnezeu din nou. A văzut scopul pentru care a fost ales. Nu să fie o paiață, ci un slujitor devotat Domnului pe deplin, pentru ca puterea lui Dumnezeu să poată curge prin el.

Noi stăm cu milioanele, suntem mai mulți ca oricând, dar puterea...

.....

...Voi știți că Isus a spus în Luca 17.26: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe (când au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt).” (1 Petru 3.20), se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.”

Toți oamenii aceștia pe care îi vedeți mergând pe stradă, sunt carne pentru tun. Ei sunt carnea pregătită pentru tunul atomic care va aduce judecata. Mai întâi vine răpirea, dar cei ce au parte de ea sunt puțini pentru că: „Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află,” dar: „largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.” (Matei 7.14,13).

v. 21: „ Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”

Vedeți? Nu zicând doar „Doamne”, nu prin rugăciuni frumoase, nu prin treziri trecătoare etc. intrați în Împărăție!

Oh, eu aud pe cineva spunând: „Așteaptă o clipă, frate Branham. Noi avem treziri...” Da, așa este. Acesta este adevărul. Noi avem treziri, dar de care? Acestea sunt treziri denominaționale prin care se încearcă atragerea membrilor în biserică.

Mai există încă o mare trezire în zilele noastre, prin care se aduc toate bisericile împreună în Consiliul Bisericilor. Da, prin aceasta, oamenii sunt duși tot mai departe și mai departe de Cuvântul lui Dumnezeu. Cum? Prin această unire, deoarece Cuvântul spune:

*„Cum pot merge doi pe același drum fără să se învoiască?”* Cum putem merge alături de cei care neagă învierea lui Hristos? Cum putem merge alături de oamenii care spun că zilele minunilor au trecut?

Voi sunteți un popor separat de Duhul lui Dumnezeu, de ceilalți oameni. Ceea ce vrea lumea de astăzi, sunt persoanele sociabile. Ei vor predicatori care să aibă părtășie cu lumea ca să obțină cât mai mulți membri. Ei vor o organizație sociabilă.

Dar Duhul Sfânt a spus: *„Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul...”* (Fapte 13.2). Dumnezeu este Cel care face separarea, nu un om! El este cel ce separă!

Samson stătea acolo, dar fără putere. El știa că nu mai are puterea pe care o avusese odinioară și că nu putea îndeplini cerința aceluia ceas.

Același lucru îl știe și biserica. Evanghelistul nostru a știut aceasta atunci când a fost provocat de acel mahomedan. Puterea voastră intelectuală nu

îndeplinește cerința ceasului în care trăim, pentru că Diavolul este dezlegat printre voi cu puteri atât de mari, pe care nimeni nu îndrăznește să le provoace afară de Duhul Dumnezeuului cel Atotputernic, când acest Cuvânt se va face trup! Starea bisericii devine însă mai rea, tot mai rea și mai rea.

Samson știa că nu poate face nimic, dar în același timp știa ce se va întâmpla dacă Dumnezeu va răspunde la rugăciunea lui.

Mă întreb dacă dorim și noi același lucru în seara aceasta? Mă întreb dacă lumea pentecostală vrea să fie în seara aceasta în același gând cu Dumnezeu?

„Doamne Dumnezeule eu primesc Cuvântul Tău chiar dacă El bate și rupe în bucăți denomițațiunea mea și chiar dacă mă vor excomunica din Consiliu! Nu mă interesează dacă îmi vor lua carnetul de părtășie, nici dacă va trebui să mă culc cu stomacul gol sau dacă va trebui să beau apă din pârâu și să mănânc doar sărățele, în loc să mă plimb într-o mașină luxoasă și să am un salariu mare! Nu mă interesează care este prețul. Acel sistem m-a îndepărtat de Tine, de aceea Te rog să mă primești înapoi, Doamne, căci voi crede numai Cuvântul Tău. Răzbună Tu ochii care mi-au fost scoși. Îngăduie-mi să mor față de mine însumi! Amin. Nu-mi pasă ce vor spune ei despre mine, căci am o singură dorință: să aduci înapoi, în viața mea, puterea Duhului Sfânt, pentru că am fost orbit destul!”

Oh, biserică, dorești tu aceasta?

„Lasă-mă să mor față de tot! Fă ca numele meu de reverend, doctor, sau orice altceva, să piară. O, Dumnezeule, dă-mi din nou Puterea Ta glorioasă, care a venit pentru prima dată în ziua cincizecimii, și care poate îndeplini cerința acestui ceas în fața comunismului sau a oricărei alte piedici care se va ridica! Lasă-mă să mor, Doamne, împreună cu ei!”

Voi știți că există o posibilitate!

Știți ceva? Filistenii erau prea beți ca să ia în seamă cuvintele spuse de Samson sau ca să-și dea seama de ceea ce face el. Când și-a dat seama că există o posibilitate, el și-a ridicat fața spre cer în timp ce lacrimile îi șiroiau pe obraji. Ei nu-l luau în seamă pentru că erau prea ocupați să-și bată joc de el. Samson dorea ca Cuvântul lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, să vină încă o dată în scenă. Samson era conștient că este părăsit de Dumnezeu, dar dorea să-L vadă pe Dumnezeul cel viu dovedind în mijlocul acelei adunări idolatrice, că este încă Dumnezeu!

Oh, El va scoate toate ifosele din voi! El nu vă face să purtați ca o stea de cinema, ci vă face să vă lăsați părul să crească și să vă îmbrăcați cu rochii de modă veche. Spuneți: „Mie nu-mi pasă cât mă va costa aceasta! Eu voi urma calea celor disprețuiți ai Domnului. Doamne, îngăduie-ne să vedem din nou Prezența lui Dumnezeu mișcându-se înaintea Izabelei din timpul acesta!”

Samson era conștient de ceea ce se va întâmpla dacă Dumnezeu îi va asculta rugăciunea de aceea stătea gata, serios în fața morții!

Aceasta este ceea ce trebuie să facem și noi! Pregătiți-vă! Hotărâți-vă! Închideți-vă ochii față de lume! Lăsați deoparte plăcerile ei! Nu schimbați Cuvântul lui Dumnezeu pentru voi, ci schimbați-vă voi după Cuvântul lui Dumnezeu! Spuneți: „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă, Doamne! Nu ceea ce gândesc eu despre un lucru, ci ceea ce gândești Tu!” Acesta este adevărul!

Cum a strigat el? „Doamne!”

Apoi i-a spus tânărului care îl purta de mână: „Lasă-mă, să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa, și să mă reazăm de ei.” (Judecători 16.26).

Oh, Doamne!



„Condu-mă la stâlpii care o susțin, căci vreau să-mi odihnesc puțin mâinile. Sunt obosit... Și-au bătut destul joc de mine!”

Oh, Doamne!

„Băiete, vrei să-mi pui mâna pe stâlp?”

„Da.”

„O pui pe cealaltă pe celălalt stâlp?”

„Da.”

„Le-ai așezat bine?”

„Da.”

Apoi a început să se roage: *„Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta... ca să îmi răzbun ochii...”* (Judecători 16.28).

Cu alte cuvinte, el spunea: „Doamne, știu că am procedat greșit, dar Te rog să-mi dai putere numai o dată... încă o dată, Doamne!”

Oh, dacă ar fi măcar acesta țelul mișcării pentecostale, în seara aceasta!

Spuneți: „Vreau să uit totul, Doamne! Vreau să uit că sunt unitarian,

trinitarian etc... Da, vreau să uit toate aceste lucruri lumești și să te văd lucrând încă o dată! Scoate-mă încă o dată din crezul acesta care mă ține legat! Încă o dată! Lasă-mă să văd încă o dată că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci! Da, încă o dată, Doamne! Încă o dată!”

Biserica să strige după aceasta, deși a fost orbită la fel ca Samson. Nu trebuie să vă certați între voi, ci luați pur și simplu gândul lui Dumnezeu și spuneți: „Încă o dată, Doamne, încă o dată!”

Și cum stătea acolo fără nici o putere, uriașul Samson a simțit deodată că se întâmplă ceva. Fiecare fibră a trupului său, a început să se umple de Puterea lui Dumnezeu.

Oh, dacă ar putea ajunge și biserica la aceasta! Atunci fiecare mădular al trupului, de la predicatori și diaconi, până la laici, ar fi umpluți de Puterea lui Dumnezeu.

Acei mușchi mari și vânjoși s-au umplut de Putere și într-o clipă întreaga clădire a fost făcută pulbere.

„Lasă-mă să mor împreună cu ei, Doamne! Da, lasă-mă să mor cu ei, căci m-ai crescut ca să-i nimicesc! Lasă-mă să mor o dată cu dușmanii mei și o dată cu mine să piară reputația mea și tot ce mai este. Lasă-mă să mor, dar îngăduie-mi să mai văd o dată Puterea lui Dumnezeu! Dă-râmă Tu zidurile pe care le-am ridicat în jurul meu!”

Întotdeauna când Puterea lui Dumnezeu vine înăuntru, zidurile pe care le-ați zidit în jurul vostru se prăbușesc. Da, zidurile voastre denominaționale se vor prăbuși!

Atunci Dumnezeu se va face cunoscut din nou. El este același ieri, azi și în veci.

Da, fiecare fibră, fiecare mușchi, fiecare părticică din trupul lui Samson s-a umplut cu Duhul Sfânt. Aceasta era cea mai mare biruință a lui Samson.

Oh, biserică a Dumnezeului celui viu! Am să las deoparte restul notițelor mele ca să vă mai spun un singur lucru: De ce nu facem și noi la fel ca el? Sunteți gata să-L primiți voi, Adunările lui Dumnezeu? Dar voi unitarienilor? Sunteți oare pregătiți pentru aceasta? Voi, cei din biserică lui Dumnezeu, sunteți gata? Voi, restul denominațiunilor, sunteți gata să uitați acest nonsens și să puneți totul deoparte?

Uitați-vă unde i-ați adus pe oameni și în ce stare au ajuns ei astăzi!

O, Dumnezeule, ajută-ne să dărâmăm zidurile acelea! „Încă o dată, Doamne!” Mie nu-mi pasă de nimic pentru că am ajuns la sfârșitul timpului! Nu ne-a mai rămas mult timp la dispoziție! Cel mai bun lucru pe care l-am putea face chiar acum, este să plângem și să strigăm: „Încă o dată, Doamne! Acum, când am ajuns la sfârșitul lumii, îngăduie ca Puterea Ta să umple fiecare fibră a trupului! O, eu mă voi rupe din toate lucrurile acestei lumi! Carnetul de membru, denominațiunea, titlurile etc., nu mai înseamnă nimic pentru mine. Mai mult decât orice în lumea aceasta, Te vreau pe Tine, Doamne!”

Să ne gândim la aceasta în timp ce ne vom pleca pentru un moment capetele. Eu sunt îndemnat să fac aceasta. „Încă o dată, Doamne!” Fiecare să stea înaintea Lui sincer și cât se poate de smerit. Spuneți cu credință în inima voastră: „Încă o dată, Doamne!”

Să ne rugăm:

Doamne Isuse, marele Stăpân al vieții, Păstorul oilor, vino în față, Doamne! Oamenii aceștia flămânzesc și însetează. O, Doamne, eu am dorit mulți ani să văd acest lucru: Numai o dată, Doamne, să mai aibă loc o mișcare a Duhului! Încă o dată și biserica ar primi puterea de răpire ca să meargă la Tine. Îngăduie-ne aceasta, Doamne! Dovedește tuturor că ești de partea noastră, iar noi Te vom lăuda pentru aceasta. Credem că ne vei asculta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Știu că nu am spus multe cuvinte și că nu am făcut o rugăciune lungă, dar El cunoaște obiectivul meu.

Poate să locuiască Isus printre noi în seara aceasta? Poate EL să vină și să dovedească încă o dată că este Același ieri, azi și în veci, așa cum am fost învățați? Există printre noi bolnavi, împovărați sau nenorociți care au nevoie de rugăciune? Noi nu am dat numere pentru rugăciune, dar dacă-L credeți pe Dumnezeu, ridicați-vă mâna și spuneți: „Eu sunt în nevoie, frate Branham, și mă rog lui Dumnezeu ca El să vină și să-mi vorbească.” Ridicați-vă mâinile! În ordine.

Acum, aici este (ce?) harul lui Dumnezeu care va dovedi că v-am spus Adevărul. Dacă Dumnezeu nu va legitima aceste cuvinte înseamnă că pe undeva, ceva este greșit. Voi să credeți!

Dorința mea este ca voi să mă credeți ca slujitor al Lui. Voi știți că atunci când a venit la mine, El mi-a spus: „Dacă-i vei face pe oameni să te creadă și dacă vei fi sincer, nici chiar cancerul nu va sta înaintea ta!”

Dacă Isus este aici în seara aceasta și este cineva bolnav sau în nevoie, El vă poate vindeca. El a făcut-o deja. Noi știm că Hristos este Cuvântul și El a spus: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Da, omul va trăi prin acest Cuvânt, nu printr-un crez! Prin Cuvânt. Și tot El a spus că *„cel ce crede în Mine (nu o credință formală, ci cel care crede din inimă) va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

Cum putea cunoaște El gândurile lor? Cum făcea aceasta? Ei credeau că El le citește gândurile cu ajutorul Satanei, dar Domnul le-a spus că-i iartă pentru aceste lucruri, dar *„oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, (atunci când El va veni și va face aceste lucruri), nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.”* (Matei 12.32). Noi am trecut prin Biblie și știm că atunci Dumnezeu s-a identificat pe Sine ca Mesia, arătând că El este Profetul și Cuvântul, deoarece Biblia spune că: *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascutit decât o sabie cu două tăișuri... pătrunde până acolo că judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12).

Acesta este motivul pentru care ei nu au putut ascunde nimic de El.

Prin aceasta, femeia de la fântână a știut că El este Mesia.

*„Doamne”,* a zis ea, *„văd că ești proroc.”*

*„Știu că are să vină Mesia; când are să vină El, are să ne spună toate lucrurile.”*

La care Isus i-a răspuns: *„Eu sunt Acela.”* (Ioan 4.19,25,26).

După aceea, ea a alergat în cetate și a spus tuturor: *„Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”* (v.29). Și ei au crezut-o.

Dar lumea nu vrea să creadă aceasta. Dumnezeu care este însă plin de îndurare, ne spune că există o posibilitate ca El s-o facă din nou. El trebuie Să se identifice în felul acesta și printre noi; nu poate merge la Iudei și să lase neamurile afară. El va face aceasta, iar voi vă veți ruga și veți atinge poala hainei Lui.

Acum El este Marele nostru Preot care Se îndură de neputințele noastre, deoarece Cuvântul din Evrei 4.15 spune: „*Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre...*” Și El este Același ieri, azi și în veci. Aceasta înseamnă că viața Lui, faptele Lui, totul este neschimbat, este Același.

El a spus în Ioan 14.19: „*Peste puțină vreme, lumea (cosmos – adică ordinea lumii) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*”

Amintiți-vă îngerul care a venit la Avraam în chipul unui bărbat, și care a vorbit cu Avraam, cu cei chemați afară, cu biserica aleasă. El nu s-a dus în Sodoma ca să facă la fel ca ceilalți, ca să predice acolo ca Billy Graham și ceilalți, ci a rămas cu Avraam.

Priviți: G-r-a-h-a-m și A-b-r-a-h-a-m.

Vedeți? Fiecare grupare avea mesagerul ei. Ei îl au astăzi printre ei; se repetă din nou același lucru.

Dar Domnul S-a dus la biserica chemată afară, care nu era în Babilon și acolo a făcut acel lucru misterios: a descoperit gândurile Sarei, care se afla în cortul din spatele Său.

Sara a râs, iar El a spus: „*Pentru ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?”* (Geneza 18.13). Atunci Avraam a chemat-o iar ea a încercat să nege că ar fi adevărat că a râs.

Priviți, aici era harul. Aici este posibilitatea. Dumnezeu ar fi putut s-o lovească cu moartea, dar n-a făcut-o pentru că Sara era o parte din Avraam.

Din cauza necredinței noastre, El ne-ar putea lovi cu moartea, dar nu o face pentru că suntem o parte din Hristos. Harul ne ține. Vedeți? Dar cu toate acestea, El trebuie să își țină Cuvântul.

Acum rugați-vă.

Nu văd persoane cunoscute în clădire... Ba da, îl văd pe fratele Pat Tyler care stă aici la capătul rândului. Mai încolo îl văd pe fratele Bill Dauch care stă alături de soția sa și mai este și fratele Joseph, pe care îl cunosc.

Încă o dată, Doamne, încă o dată! El a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” Credeți și veți vedea dacă Lumina pe care o vedeți în mod constant...

Atunci când am terminat studiul despre epocile Bisericilor, în tabernacol erau tot cam atâția oameni câți suntem aici. Unii dintre ei sunt prezenți și acum. Atunci a venit același Stâlp de Foc și a desenat pe perete exact desenul pe care-l făcusem eu pe tablă. Este adevărat? Mulți dintre voi au fost acolo. (Adunarea spune: „Amin”). Mulți au leșinat și toate celelalte.

Atunci eu am spus: „El este aici, aveți vreo întrebare?”

Ei au o fotografie cu El la Washington D.C., iar sub ea este scris: „Singura Ființă supranaturală care a fost fotografiată vreodată.” Clișeul a fost examinat de George J. Lacy, șeful F.B.I. de la secția amprente. El mi-a zis:

„Domnule Branham, eu am participat la multe din adunările tale și am crezut întotdeauna că ceea ce faci este psihologie, dar ochiul mecanic al aparatului foto nu poate prinde psihologia. Lumina a fost prinsă de lentilele foto.”

Dacă acesta este Hristos care l-a trântit jos pe Pavel, pe drumul Damascului, și pe care acesta l-a numit „Doamne” înseamnă că Viața care era în El va fi reprodusă în noi. Vedeți? El este în Biserica celor chemați afară.

O, vino încă o dată Doamne și lucrează în mijlocul nostru pentru ca acest popor să vadă că ești viu! Tu nu ești mort și nu Ți-ai părăsit încă poporul. Ei sunt aici, dar ochii lor au fost scoși de către o organizație, de o Dalila – Izabela, care i-a îndepărtat de Cuvântul adevărat și i-a îndreptat spre un crez.

Fie ca zidurile să cadă, Tată. Îngăduie aceasta încă o dată, Doamne!

Așa cum am mai spus, printre noi sunt mulți pe care eu nu-i voi mai întâlni, de aceea, mai îngăduie încă o dată, Doamne, ca Isus să vină printre noi în forma Duhului Sfânt, ca să reproducă Viața Lui în noi, îndeplinind Cuvântul Său.

„El este marele nostru Preot care nu stă nepăsător în fața neputinței noastre.” Îngăduie ca cei bolnavi și nenorociți să se atingă de acest Stăpân. Tu ești același, Doamne, care l-ai spus lui Simon Petru când a venit la Tine: „*Numele tău este Simon, fiul lui Iona.*” Tu ești Același, Tată. Tu nu ai dat niciodată greș și nici nu vei da. Tu ești Același pe care l-a atins femeia aceea mică, cu scurgerea de sânge. Da, același Hristos este viu și în seara aceasta. Îngăduie încă o dată, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Acum nimeni să nu se miște. Stați sinceri și umili în închinare. Noi nu atingem aceste lucruri întâmplător, ci pentru că sunt o făgăduință a lui Dumnezeu. Duhul Sfânt al Dumnezeului celui viu, ne-a făgăduit acest lucru în Cuvântul Său și Cuvântul Lui este Duh și viață și omul trăiește prin acest Cuvânt. Cuvântul Tău trăiește în om.

Înainte de a pleca, vreau să vă mai spun ceva: voi ați fost buni și atenți.



Unii se întrebă: „Frate Branham, ce este darul acela?” Acest dar este să știi cum să-l iau pe William Branham din calea Duhului, astfel încât Isus Hristos să poată trăi în mine. Totul este să te dai la o parte pe tine însuși.”

Eu nu vă cunosc și nu știu nimic despre voi, dar El vă cunoaște. El este acela care vă cunoaște, nu eu.

Acum aveți credință! Credeți-L pe El!

Spuneți: „Doamne, omul acela nu mă cunoaște, dar Tu ai spus: *„Încă puțină vreme și lumea (Babilonul sau Sodoma) nu Mă va mai vedea. Dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii.”* Noi nu am ajuns încă la sfârșit de aceea, cred că este valabilă încă făgăduința Ta, că: *„Voi Mă veți vedea pentru că Eu voi fi chiar în voi!”* Voi veți vedea viața Mea reprodusă în cei credincioși.

Acum, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, eu iau fiecare duh de aici sub controlul meu, pentru slava lui Dumnezeu, astfel încât lucrarea lui Dumnezeu să poată fi făcută cunoscută din nou, dacă El găsește cu cale s-o facă.

Oare nu puteți vedea Lumina care stă acolo și se mișcă în jur? Sau numai eu sunt dus într-o altă dimensiune să o văd, sau este doar o iluzie a duhului meu?

Acolo stă o femeie mică. Ea este în necaz pentru că suferă de o boală de stomac. A avut și o operație la sân. Ea a avut cancer la sân, iar medicii l-au scos afară (femeia spune: „Este adevărat!”). Da, acesta este adevărul.

Eu nu vă cunosc, dar credeți că sunt profetul lui Dumnezeu? V-o spun clar în seara aceasta pentru că voi pleca (adunarea se bucură și spune „Amin” ) Mă credeți? (Amin). Credeți voi făgăduința pe care ne-a făcut-o Dumnezeu în Maleahi

4, cu privire la zilele din urmă când va trimite un proroc care „*va întoarce inimile copiilor la părinții lor?*” (Amin).

O, doamnă Taylor, căci acesta vă este numele, puteți merge acasă pentru că Isus Hristos vă face sănătoasă. (adunarea se bucură).

Tu ce crezi? Da, și tu ai avut o operație. Crezi? Tu ai avut tot cancer la intestine, iar acum suferi de mai multe complicații. Doamnă Shukwit, crede din toată inima că te vei face bine și vei avea ceea ce ceri

Voi credeți? Adunarea spune: „Amin”.

Aici în spate, este o doamnă de culoare. Ea are probleme cu ochii și cu picioarele. Numele ei este doamna Washington. Ridică-te dacă vrei, căci ești vindecată.

Ce a atins ea? Întrebați ce a atins ea?

Umilința acestei femei de culoare...

Apropo, El a atins o altă femeie de culoare care stă chiar aici în capăt. Ea suferă de o boală de inimă. Numele ei este doamna Harris. Crezi, doamnă Harris? Boala de inimă te-a părăsit.

Ce a atins ea? Nu m-a atins pe mine pentru că e la 20 de iarzy de mine, ci L-a atins pe Marele nostru Preot.

Aici mai stă o femeie care suferă tot de o boală de inimă. Ridică-te, doamnă

Carter, căci Isus Hristos te face sănătoasă.

Înapoi de tot stă o femeie cu ulcer la stomac. Numele ei este doamna P-a-o-l-i. Poți să te ridici, doamnă Paoli, căci Isus Hristos te-a vindecat. În ordine. Ia te uită!

Încă o dată, Doamne, încă o dată! Voi îl credeți? (Amin).

Să ne ridicăm în picioare. Să ne mărturisim păcatele și să ne rugăm: „Doamne, îngăduie ca Duhul Tău să cadă încă o dată peste noi!” Să ne ridicăm mâinile.

Doamne, Dumnezeule, noi stăm rușinați. Lumea ne batjocorește. Doamne. Ajută-ne în seara aceasta. Lasă ca Duhul Sfânt să fie turnat din nou peste popor. Fie ca El să vină acum, Doamne. Fie ca fiecare persoană bolnavă să fie vindecată. Fie ca fiecare păcătos să fie salvat; fiecare suflet care Te dorește, să fie umplut. Încă o dată, Doamne, încă o dată! Numai o dată, Doamne! Lasă încă o dată ca Duhul Sfânt să cadă peste oameni.

Strigați cu toții din inimă: „Încă o dată, Doamne!” Toți împreună: „Încă o dată, Doamne, încă o dată!” (Adunarea strigă cu bucurie: „Încă o dată, Doamne!”)

Încă o dată, Doamne! Lasă ca Duhul Sfânt să ia încă o dată în stăpânire această audiență, să sfărâme puterile dușmanului și să umple fiecare suflet cu botezul Duhului! Amin.

**- Amin -**